Flexibel

Volgens het Centraal Bureau voor de Statistiek werkt de gemiddelde Nederland het minste aantal uren van heel Europa. Alleen Spanjaarden, Kroaten, Italianen en Grieken zouden minder uren werken dan Nederlanders. Voor Nederland ligt de gemiddelde werkweek van de beroepsbevolking op 20 uur. Helaas combineren wij die positie achterin het werkweek-peloton met een koploperspositie als het gaat om burn-out en werkstress. Werkstress is beroepsziekte nummer één in Nederland. 14 procent van de werknemers heeft jaarlijks burn-outklachten. Zo'n 5 procent van de beroepsbevolking komt als gevolg daarvan langdurig thuis te zitten.
Burn-out is een combinatie van drie dingen: emotionele uitputting, een onverschillige houding tegenover je werk en tegenover je collega's, en verminderde persoonlijke bekwaamheid.

Waar zijn die mensen die gewoon ouderwets verstand hebben **van bomen in de breedste zin van het woord**

Ik ben natuurlijk geen burn-out-specialist, maar als je mij vraagt heeft dat veel te maken met de manier waarop we in Nederland arbeid geregeld hebben. Alle onderzoeken lijken erop te wijzen dat mensen gelukkig worden in hun werk als ze zich veilig voelen in hun werk en het gevoel hebben zelf aan de knoppen te kunnen draaien. Er zijn - voor zover ik weet - geen aparte cijfers voor mensen die in de groene sector of boomverzorging werken. Wel is bekend dat mensen in de landbouw beduidend minder last hebben van burn-out klachten dan de rest van onze beroepsbevolking.
Mijn moeder meldde het vroeger al. Toen burn-out nog overspannenheid werd genoemd. Je wordt niet overspannen van werken of van hard werken. Hoogstens moe. Ik denk dat dit nog steeds geldt. Mensen die op een intensieve manier met hun vak bezig zijn worden niet overspannen, mits ze op hetzelfde moment zelfbeschikking hebben over hun werk en gewaardeerd worden in hun vakman of vakvrouwschap. Dat laatste staat natuurlijk gruwelijk onder druk. Kijk eens naar onze eigen sector: waar zijn die mensen die gewoon ouderwets verstand hebben van bomen in de breedste zin van het woord?
In deze uitgave van Boomzorg worden gelukkig nog een aantal mensen naar voren geschoven. Mensen die met een zekere bravoure durven te melden dat zij een boom kunnen verplanten voor een fractie van het geld dat de aannemerij nodig heeft. Die complete beroepsgroep wordt jammer genoeg in een hoog tempo weggesaneerd en vervangen door procesregisseurs. Ik doe die mensen natuurlijk tekort, maar als procesregisseur heb je nergens meer verstand van nodig dan van het proces alleen. Ik zou persoonlijk al een burn-out krijgen van het idee alleen. Ik snap het wel. Ambtelijke organisaties zijn gewoon niet in staat om werk te organiseren en voelen zich comfortabeler bij uitbesteden.

Met vriendelijk groet,

Hein van Iersel (hein@nwst.nl)
Hoofdredacteur

Be social
Scan of ga naar:
www.boomzorg.nl/article/27319/column-van-de-hoofdredacteur-flexibel